

Odpověď Ministerstva zdravotnictví na žádost o informaci dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Vážený pane,

k Vaší žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, doručené Ministerstvu zdravotnictví (MZd) dne 30. ledna 2026 a evidované pod č. j.: xxx (s prodlouženou lhůtou o 10 dní), kterou jste požádal o *poskytnutí informací týkajících se legislativního procesu změny vyhlášky č. 92/2012 Sb., o požadavcích na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení a kontaktních pracovišť*, ve znění pozdějších předpisů; konkrétně pak:

- vysvětlení, z jakého důvodu bylo v konečném znění vyhlášky č. 92/2012 Sb. vypuštěno ustanovení navrhované změny obsažené v bodu 31 přílohy č. 4 návrhu vyhlášky, kterou se mění vyhláška č. 92/2012 Sb., které je na ODoc Portálu ve Verzi pro jednání pracovních komisí ke dni 1. září 2025 v Platném znění s vyznačením navrhovaných změn a doplnění označeno jako soubor „pz_KORNDL4AH56X.docx“;
- sdělení, proč toto vypuštění nebylo nijak věcně odůvodněno ve vypořádání připomínek k uvedenému návrhu vyhlášky č. 92/2012 Sb., případně zda k tomuto kroku existují podklady či jiná dokumentace, z nichž by důvod vypuštění uvedeného ustanovení vyplýval.

sděluji:

Předmětný novelizační bod 3 byl vypuštěn na základě požadavku pracovní komise Legislativní rady vlády pro veřejné právo I – komise pro správní právo č. 3, která návrh vyhlášky projednala dne 15. září 2025 a dne 14. října 2025 k návrhu vyhlášky vydala stanovisko č.j. 33006-2025-UVCR. K předmětnému novelizačnímu bodu 3 (nový bod 31 přílohy č. 4 vyhlášky) uvádí:

„Vyhláška je vydávána podle § 120 zákona č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a o podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), a to k provedení § 11 odst. 6 zákona. Z tohoto ustanovení vyplývá, že „zdravotnické zařízení musí být pro poskytování zdravotních služeb technicky a věcně vybaveno. Technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení musí odpovídat oborům, druhu a formě poskytované zdravotní péče a zdravotním službám podle § 2 odst. 2 písm. d) až f) a i). Požadavky na minimální technické a věcné vybavení zdravotnických zařízení, týkající se stavebně technického, funkčního a dispozičního uspořádání prostor a vybavení vybranými zdravotnickými prostředky, jinými přístroji a zařízeními, na vybavení kontaktního pracoviště, a v případě lékárenské péče poskytované v odloučeném oddělení výdeje léčiv i na místo poskytování péče, stanoví prováděcí právní předpis. Tímto nejsou dotčeny požadavky na zdravotnická zařízení podle jiných právních předpisů.“

Z výše uvedeného podle názoru komise vyplývá, že zákon stanoví meze pro právní úpravu delegovanou na prováděcí právní předpis v tom smyslu, že je v něm možné upravovat právě a jen minimální požadavky daného charakteru, které musí splňovat všechna zdravotnická zařízení v daném oboru, druhu a formě poskytované zdravotní péče. Mezi minimální požadavky však v současné době rozhodně nepatří provozování kamerového systému k observaci pacientů na lůžkových odděleních (což potvrzuje znění důvodové zprávy). Komise je tak přesvědčena, že navrhovaná právní úprava určitých požadavků na provoz kamerového systému v případě, že jím bude zdravotnické zařízení vybaveno, jde nad rámec zákonného zmocnění a z návrhu je na místě jej vypustit.

Komise však souhlasí s tím, že je možné dojít k závěru, že je důvodné tuto oblast v budoucnu regulovat zvláštní právní úpravou (pokud ta obecná obsažená v GDPR není postačující), nicméně se tak má stát primárně na zákonné úrovni. Zákon by měl přinejmenším stanovit, zda, ve kterých případech a za jakých podmínek je monitorování pacientů kamerovým systémem přípustné, resp. důvodné v tom smyslu, že tento citelný zásah do práva na soukromí pacientů je nezbytný z důvodu ochrany jejich života a zdraví.

V mezidobí lze zvolit pro metodické usměrňování praxe ve zdravotnických zařízeních například formu doporučení Úřadu pro ochranu osobních údajů zpracovaného ve spolupráci s Ministerstvem zdravotnictví (jako se tak stalo pro oblast školství Doporučením ÚOOÚ č. 01/2025 ke kamerovým systémům umístěným ve školách a školských zařízeních, ze dne 15. ledna 2025).“

Vypuštění novelizačního bodu 3 nebylo odůvodněno ve vypořádání připomínek, protože k němu došlo až na základě požadavku pracovní komise Legislativní rady vlády. V této fázi procesu se zpětně do vypořádání nezasahuje. Následuje publikace ve Sbírce zákonů. Vzhledem k povaze připomínky komise, kdy namítá překročení zákonného zmocnění a požaduje vypuštění bodu, zpětná úprava vypořádání připomínek postrádá smyslu a procesně není možná.

V čl. 16 odst. 7 a násl. Legislativních pravidlech vlády je upraven proces předložení a posouzení návrhu vyhlášky pracovními komisemi Legislativní rady vlády. Předkladatel je povinen zpracovat připomínky pracovní komise, pokud se týkají překročení zákonného zmocnění (viz zejména odstavce 11 a 15).

Stanovisko pracovní komise ze dne 14. října 2025 čj. 33006-2025-UVCR přikládáme.